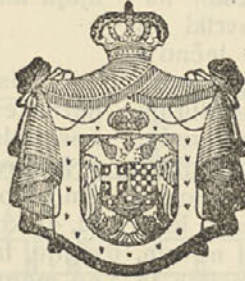

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 24 (1)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

Izdan 1. Maja 1931.

PATENTNI SPIS BR. 7938

Ing. Ehmman Wilhelm Teplitz—Schönau, Č. S. R.

Viseća tavanica.

Prijava od 14. juna 1929.

Važi od 1. augusta 1930.

Kao što je poznato postavljaju se viseće tavanice nad pećima ili ložištima. Ipak poznate viseće tavanice imaju obično taj nedostatak, što su samo obešene pojedine ciglje, od kojih sastoji tavanica, dok se druge ciglje oslanjaju o te obešene ciglje, pa ih nepovoljno opterećuju, što ima tu posledicu, da se često kvari tavanica za vreme rada? Još jedan nedostatak ispoljava se u tome, što je vešanje cigalja izvedeno nepopustljivo, čime nastaju u tavanicama opasna naprezanja pri promenama temperature, pa opravke tavanice ispadaju teško i skupe.

Ovim pronalaskom uklanjaju se ti nedostaci, pa se stvara viseća tavanica, kod koje je svaka cigla tavanice obešena o samostalnu vešalicu, tako, da ona u sklopu tavanice potpuno slobodno visi, a da je ne opterećuju susedne ciglje, što samo po sebi znači znatno povisivanje trajanja pojedinih cigalja. Još jedna važna karakteristika ovog pronalaska sastoji se u tome, što je u vešalici svake pojedine ciglje postavljen po jedan zglob, koji dozvoljava slobodno naginjanje i okretanje ciglje, tako, da pri promenama temperature ne mogu nastati u tavanici nikakva opasna naprezanja. Ako se radi o kotlovskim ložištima, onda su ciglje svoda poduprte ili obešene na naročitim nosačima, tako da one ne opterećuju pravu tavanicu. Ne manje važno preimućstvo ovog raspoređenja sastoji se i u tom što se zbog samostalnog vešanja svake ciglje, mogu vrlo lako i brzo izvršiti opravke

tavanice jer se svaka oštećena ciglja može bez poteškoće ili bez ikakvih pomoćnih mera za preduzimanje, izvaditi i zameniti novom.

Na crtežu je predstavljen jedan primer izvođenja ovog pronalaska. Sl. 1 je uzdužni presek viseće tavanice prema ovom pronalasku, a sl. 2 poprečni presek jedne, nešto drugačije izvedene tavanice, Sl. 3 i 4 pokazuju u vertikalnoj projekciji i preseku pojedinosti o vešanju cigalja u vodoravnom delu tavanice. Sl. 5 i 6 predstavljaju u vertikalnoj projekciji i izgledu sa strane vešanje cigalja u svodnom delu tavanice. Sl. 7 pokazuje šematski podupiračko uređenje kod svodnog dela tavanice.

Iz slike proizlazi, da je svaka ciglja obešena u težišnoj osi, tako da ni jedna ciglja ne opterećuje svoje susedne ciglje. Pojedinosli naprave za vešanje predstavljena su na sl. 3 i 4. Naprava za vešanje sastoji se od zavrtnja 1, koji je na donjem kraju snabdeven ušicom 2, a čiji se gornji kraj oslanja pomoću navrtke 12 i podložne pločice na nosačkim ugaonicima 3. U ušici 2 obešena je šipka 5, svojom ušicom 4, koja šipka svojim donjim krajem ulazi u šupljinu ciglje 6 pa na tom donjem kraju ima ušicu 7, kroz koju je provučen šiljak 8, koji je sproveden kroz ciglju, pa je na obe strane učvršćen na podesan način. Vešanje svodnih cigalja vrši se na preimućstven način prema sl. 5 i 6. Umesto šipke 5 obešen je u ušici 2 zavrtnja 1 neki luk 9 koji opuhvata gornji deo ciglje 10. Na donjim krajevima

Fig. 1

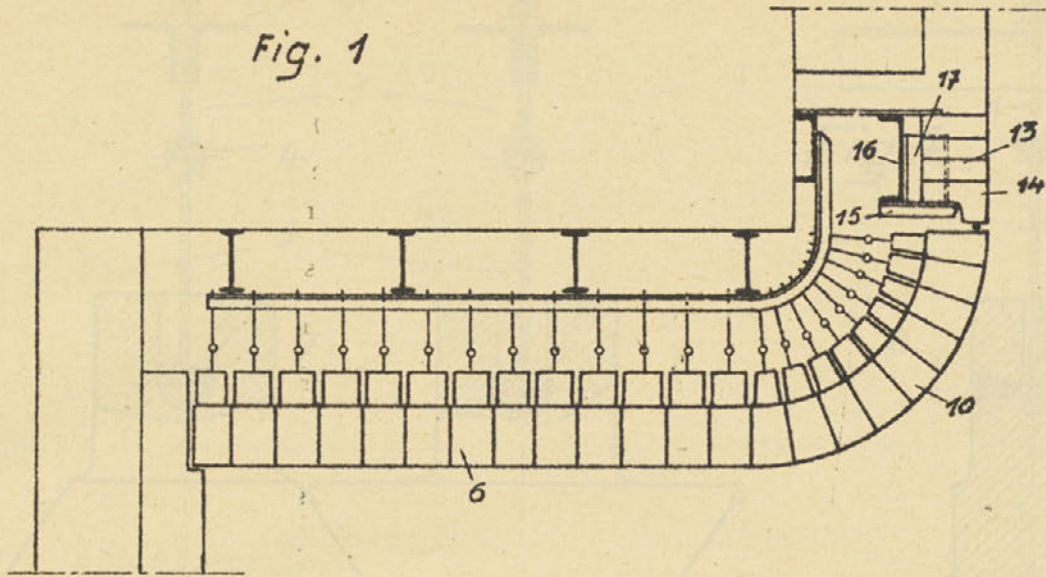

Fig. 2

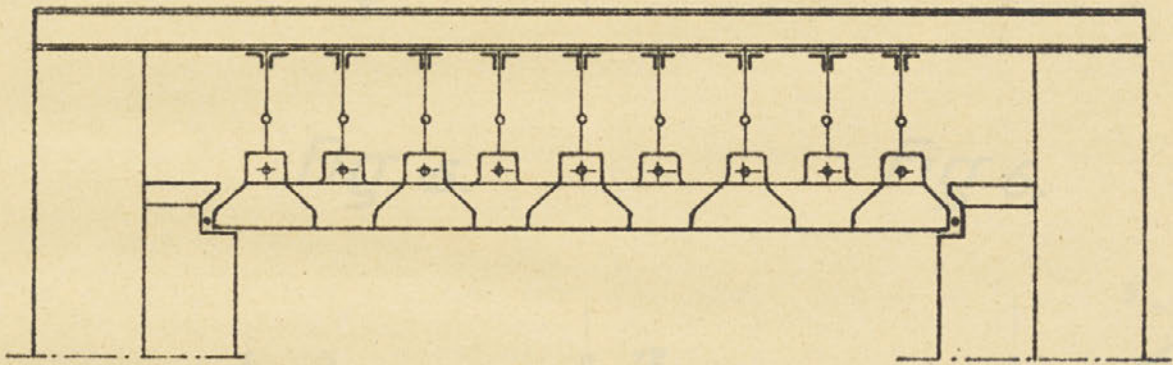
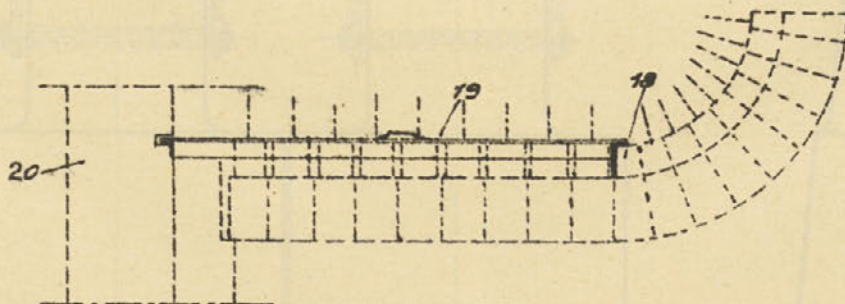

Fig. 7

Ad patent broj 7938.

Fig. 3.

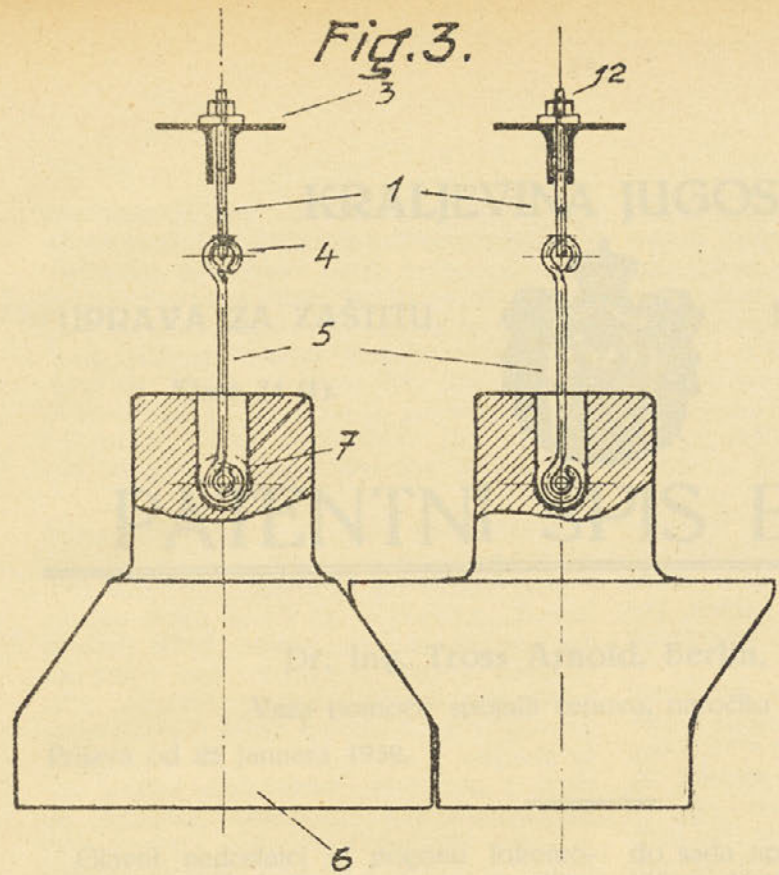

Fig. 4.

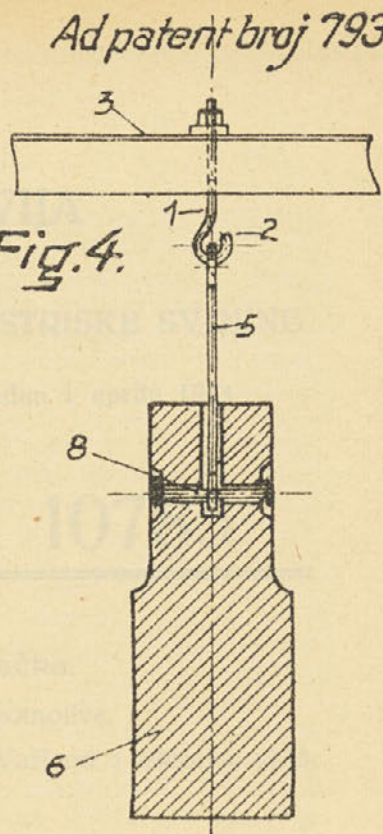

Fig. 5.

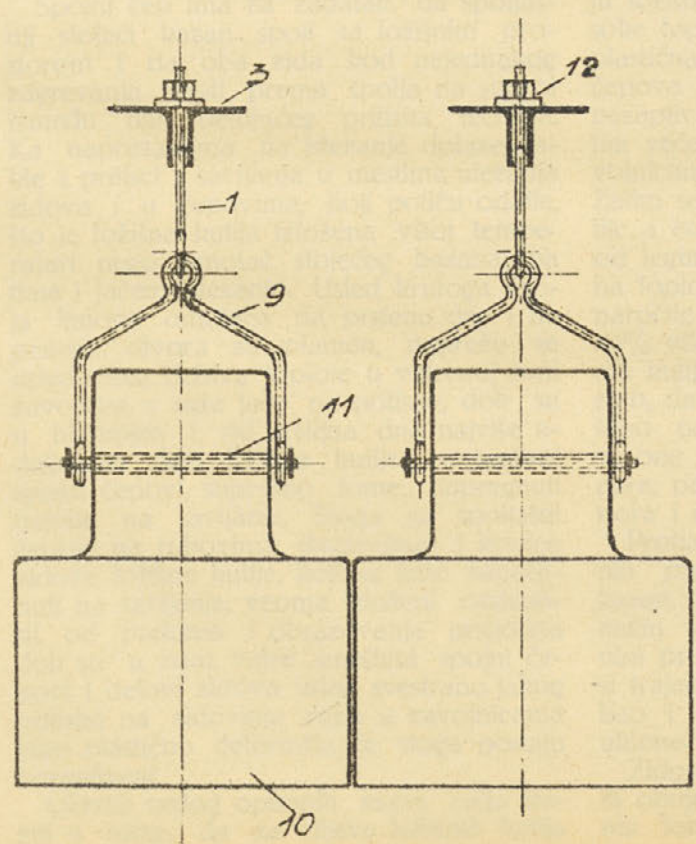

Fig. 6.

